

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 585: Quán Chiếu Công Hạnh Thâm Thuần, Nhất Tâm Thanh Tịnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 050)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Quán chiếu công hạnh thâm thuần, nhất tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh cố, pháp giới thanh tịnh. Thử thời bi nguyện chi lực vĩ đại vô tỷ. Hữu nguyện tức thành.】

Chư vị thấu hiểu đạo lý này, quý vị thử nghĩ xem, một người trong suốt cuộc đời, bảo đảm họ không sinh bệnh, liệu có khả năng đó không? Có khả năng. Cơ thể chúng ta hiện tại rất suy nhược, toàn thân đều là bệnh, có thể khiến cho nó hoàn toàn hồi phục, không cần tìm bác sĩ, không cần uống thuốc, có thể được chăng? Có thể chứ, quý vị thấu tỏ đạo lý này thì sẽ làm được. Có lý luận ở đây, có đạo lý này, thì đương nhiên sẽ có sự thật này.

Tại sao quý vị lại sinh bệnh? Tại sao lại để thân thể tiêu tụy ra nông nổi ấy mà vẫn tự xưng là học Phật; Phật Bồ Tát nhìn thấy đều phải lắc đầu: “Quý vị học Phật cái gì? Quý vị học Phật sao lại học thành ra bộ dạng thế này?”. Quý vị xem, có tôn tượng Phật Bồ Tát nào mà gầy gò trơ xương không? Có tôn tượng Phật Bồ Tát nào mang dáng vẻ ốm đau bệnh tật không, không hề có! Đó là chuyện không thể xảy ra. Cho nên tôi thường nói, lời tôi nói đây tuyệt chẳng phải khoa trương, người chân chính học Phật thì không già, không bệnh, không chết, đây là sự thật thiên chân vạn xác (Ngàn phần chân thật, vạn phần chính xác), tuyệt đối không phải là giả. Quý vị chỉ cần thấu hiểu đôi chút về đạo lý Bát Nhã, quý vị sẽ tin lời tôi nói là sự thật. Phàm là quý vị không thể tương ứng với cảnh giới này, thì nếu không phải là sai lầm trên phương diện lý luận, cũng là sai lầm ở nơi phương pháp; nếu như trên lý luận và phương pháp đều không có gì sai sót, thì quý vị nhất định sẽ tươi trẻ, khỏe mạnh, trường thọ, đây là kết quả tất yếu phải đạt được. Về nguyên lý chân chính, mấy câu nói ở đoạn này quả thật đã diễn đạt quá tuyệt diệu, ngôn từ chữ nghĩa tuy không nhiều, nhưng hết sức tường tận, hết sức rõ ràng, đó chính là “tâm thanh tịnh”.

Tâm làm sao để thanh tịnh? “Quán chiếu công hạnh thâm thuần” (*Công phu quán chiếu thâm sâu và thuần thực*). “Quán” là quan niệm, giống như người hiện đại chúng ta thường nói là xây dựng nhân sinh quan, vũ trụ quan; nhất định phải xây dựng một nhân sinh quan, vũ trụ quan chân thật, không có mảy may sai lầm nào; “Chiếu” là thấu tỏ triệt để chân tướng của vũ trụ nhân sinh. “Công hạnh” là việc áp dụng và thực hành trong đời sống thường ngày, không những “thâm” (*sâu sắc*) mà còn phải “thuần”, “thuần” nghĩa là không xen tạp, có như vậy mới đạt được “nhất tâm thanh tịnh”, đây mới là sự thanh tịnh chân chính.

“Tâm thanh tịnh cố” (*Do tâm thanh tịnh*), nên biết bao chương ngại trong pháp giới đều tan biến, đều không còn nữa. Tất cả mọi chương ngại từ đâu mà sinh ra? Đều từ phân biệt mà ra. Hễ khởi tâm phân biệt, liền đem pháp giới vốn dĩ không có chương ngại vạch ra vô số ranh giới. Chữ Hán của Trung Quốc vô cùng cao minh, phân biệt là gì? Là chữ “Tu” (思) trong từ tư tưởng. Chữ “Tu” (思), là phía trên chữ “tâm” (心) vạch ra rất nhiều ô vuông, trên chữ “tâm” có chữ “điền” (田), “điền” chính là vạch ô, vạch ranh giới; hễ vạch ranh giới thì tâm liền bị biến đổi, vốn dĩ là một cái “Tâm” (心) duy nhất, lại biến thành chữ “Tu” (思). Nếu như ở trong đó lại dấy khởi sự chấp trước, thì sẽ biến thành chữ “Tuởng” (想), hễ có chấp trước, trong tâm liền biến hiện ra “tuởng phần” (*chữ Tuởng 相 nằm trên chữ Tâm 心*).

Phật dạy dỗ chúng ta, dạy quý vị “lìa mọi tướng, lìa mọi niệm”, chính là gỡ bỏ cái chữ “điền” (田) và chữ “tuởng” (相) trong từ “tư tưởng” (思想) ấy đi, đem chữ “tuởng” gạt bỏ đi, thì chân tâm của quý vị chẳng phải đã được khôi phục rồi sao? Dạy quý vị lìa tướng, là lìa cái gì? Chính là lìa cái chữ “điền” (田), lìa cái chữ “tuởng” (相) đó, để khôi phục lại tâm thanh tịnh; trong tâm cũng đừng đi vạch ô vạch ranh giới nữa, cũng đừng khởi vọng tưởng nữa, như vậy là thành tựu rồi. Chữ viết của Trung Quốc chứa chan trí tuệ. Được như vậy thì pháp giới liền thanh tịnh, trong pháp giới không còn sự phân biệt hay chấp trước nữa.

“Thử thời bi nguyện chi lực vĩ đại vô tỷ” (*Lúc này sức mạnh của bi nguyện vô cùng vĩ đại*), lòng từ bi của người đó, nguyện lực của người đó đã đạt đến mức độ trùm khắp hư không, trọn khắp pháp giới. Chư Phật Như Lai phát nguyện phổ độ chúng sinh, nguyện lực này của người đó so với chư Phật Như Lai thật sự không có mảy may sai biệt, hoàn toàn bình đẳng với nguyện lực của

chư Phật Như Lai, cho nên nhận được oai thần của chư Phật gia trì, sức mạnh cảm ứng mới lớn lao đến như vậy.

“Hữu nguyện tức thành” (*Có nguyện liền thành tựu*), nguyện này của người đó muốn khôi phục (*sự thanh tịnh*), lập tức liền được khôi phục, thật sự là tâm tương sự thành. Hai đoạn văn ngắn này đã đem đạo lý ấy, đem chân tướng sự thật ấy giảng giải một cách vô cùng thấu triệt, vô cùng sáng tỏ.